

Itt születtem

Siménfalva

Siménfalva székelyföldi község. A Nagyküllöbe ömlő Fehér-Nyikó völgyében, Székelyudvarhelytől 24 kilométerre, a Hargita hegység nyugati részén terül el.

Településünk az 1332-37-es pápai tizedjegyzékben Szentsimon néven szerepel. Orbán Balázs A Székelyföld leírásában így ír: „A középkori települést Benkő Elek Semjén néven említi az 1566-ban János Zsigmond hadában részt vett tiz fő névsorában.”

Székely Mózes, aki rövid ideig Erdély fejedelme is volt, falunk szülötte. XVI. sz.-i kastélyáról jegyzék maradt fenn. Az unitárius templomnak 1586-ban tornyot építtetett, és harangot adományozott e körirattal: „Isten segedelméből 1585.”

Összegyűlt a falu fiatalja mulatságra. Egész éjjel táncoztak. Virradatra a muzsikás elfáradt, s azt mondta:

– Mënjetök haza, nagy égi meszelők, látszik, hogy otthon nincs marhátok.

Siménfalvát túlnyomó többségben székely magyarok lakták a múltban is, ma is. Földműveléssel, állattenyésztéssel foglalkoznak. Minden időben híres volt a szarvasmarha, különösen a bikaborjúk tenyésztése.

Ma is élő, régi húsvéti hagyományunk a hajnalozás. A nagyobb leányokhoz húsvét első napjának éjjelén zeneszóval vonulnak a legények. Köszöntőt mondanak, megtáncoltatják a ház nő személyeit, és muzsikaszóval vonulnak tovább. A fiatalok szüreti bált, a felnőttek műkedvelő csoportja farsang végén kosaras bált rendez, amelyen népszínműveket adnak elő. Szépek egyházi ünnepeink is.

Bárgáci Vári Domi bácsitól megkérdezték, lesz-e eső. Mire ő azt felelte:

- Nem!
- Délután nagy eső lett.
- No, Domi bácsi, lett eső!
- Nem eső volt, hanem felhőszakadás!

Falunkban tizenhárom tantermes iskola, kultúrotthon, üzletek, orvosi rendelő, cukrászda, vendéglő működik.

Az unitárius templom műemlék. A Borba-dombjának alsó teraszán áll. 1808-1811 között épült a régi templom helyére.

Két siménfalvi legény Szentmiklóstra járt vizitába. A szentmiklósi legények megdobálták őket. Azt mondja az egyik siménfalvi:

– Gyere, fussunk, s ha utolérnek, megverjük őket.

Az 1910-es évek elején népiskolákban tanították a kosárfonást. Ma a falu egyharmadának fő foglalkozása ez a háziipar.

A legöregebb kosárfonó, Ilonka Domokos bácsi így mesél: „Én ebbe születtem. Reggel felköttem, és abba jártam: a vesszőt mögáztattam, s mikor neköm odalött az idő, fogtam neki. A régiek négy-öt féle kosarat csináltak: gyümölcsöst, oválisat, kereket, fahordó kosarat.” Ma virágtartót, virágállványt, búrtort, játékokat is készítenek.

Az első iskola 1670-ből, Apafi Mihály fejedelem idejéből való. Iskolánkban I-VIII. osztályban magyar nyelven folyik az oktatás. Tíz tanterme, tornaterme, laboratóriuma, könyvtára, informatika terme, modern sportpályája van.

Iskolánk fennállásának 260. évfordulóján, 1993-ban vette fel Marosi Gergely nevét, aki Siménfalván született 1832-ben. Kolozsváron, majd külföldi egyetemeken tanult, a székelykeresztúri Unitárius Kollégium igazgatója, Kriza János gyűjtőtársa, néprajzkutató, pap, népnevelő volt. Elve, amit egész életében vallott: „Elvész a nép, mely tudomány nélkül való.”

Iskolánkban gazdag kulturális tevékenység folyik. Emlékezünk az aradi 13 vértanúra, március 15-ére, megünnepeljük a Mikulást, a karácsonyt, anyák napját. Szüreti almabált, farsangi bált, januárban Marosi Gergely próza- és mesemondó versenyt tartunk.

Az idén 27. alkalommal rendezzük meg a

„Perefernum” honismereti vetélkedőt a község iskolái közt. A vetélkedő elindítója H. Szabó Gyula, a Kriterion könyvkiadó igazgatója, aki iskolánkban tanított. Amint a verseny neve is mutatja, a mindenkori VIII. osztályosokat „feltarisznyáljuk” tudnivalókkal, falunk történelmével, nevezetességeivel.

Írták és rajzolták a siménfalvi I-IV. osztályosok Bálint Ilona, Jobb Ildikó, Boda Csilla, Kerestély Emese tanítónők segítségével.

